

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział I. Podstawowe pojęcia i definicje	19
1. Definiowanie rewolucji	21
2. Typy rewolucji	22
3. Ruch rewolucyjny	28
4. Sytuacja rewolucyjna i rezultat rewolucyjny	31
5. Pojęcie rewolucji niebrojnej	33
6. Pojęcie scenariusza rewolucji	37
7. Przemoc i terror rewolucyjny jako „niezbędne” komponenty rewolucji zbrojnej.	41
8. Cechy rewolucji niebrojnej	45
9. Etykietowanie rewolucji niebrojnej	51
Rozdział II. Perspektywa badawcza	59
1. Jak dotychczas badano rewolucje?	61
2. Jak badać rewolucje niebrojne?	65
3. Ramy programu badawczego	68
4. Socjologia historyczna	69
5. Studia <i>nonviolent civil resistance</i>	80
6. Program badawczy polityki kontestacji	97
Rozdział III. Uwarunkowania genezy oraz ewolucji scenariusza rewolucji niebrojnej	115
1. Wzrost siły infrastrukturalnej państwa	119
2. Nowa interpretacja praw człowieka	122
3. Wzrastająca świadomość skuteczności walki bez przemocy	129
4. Globalizacja i umiędzynarodowienie	136
5. Demokratyzacja i mnożenie się reżimów hybrydowych	143
6. Nowe technologie: od telewizji satelitarnej do mediów społecznościowych	154

Rozdział IV. Narodziny scenariusza rewolucji niezbrojnej	163
1. Rewolucja w Iranie (1979)	165
2. Rewolucja <i>People Power</i> na Filipinach (1986)	176
3. Zmiana strategii ruchów rewolucyjnych w Trzecim Świecie: od walki zbrojnej do niezbrojnej	186
4. Rewolucje wschodnioeuropejskie w 1989 r.	188
Rozdział V. Rewolucje w przestrzeni postkomunistycznej	215
1. Niepełna demokratyzacja.	216
2. Początki wyborczego scenariusza zmiany politycznej	219
3. Rewolucja Buldożerów w Serbii (2000)	223
4. Rewolucja Róż w Gruzji (2003)	239
5. Pomarańczowa Rewolucja na Ukrainie (2004)	251
6. Rewolucja Tulipanów w Kirgistanie (2005)	269
7. Autorytarne reakcje na zagrożenie rewolucyjne w przestrzeni postkomunistycznej	279
8. Nieudana próba rewolucyjna w Azerbejdżanie (2005)	285
9. Przegrana Rewolucja Dżinsowa na Białorusi (2006)	298
10. Rewolucja Euromajdanu na Ukrainie (2013–2014).	309
Rozdział VI. Arabska Wiosna	323
1. Makroprocesy poprzedzające Arabską Wiosnę.	325
2. Tunezja: rewolucja godności	334
3. Egipt: rewolucja Placu Tahrir	343
4. Strategie antyrewolucyjne w strefie MENA	354
5. Jemen: od protestów do negocjowanego przejścia	356
6. Bahrajn: nieudana Perłowa Rewolucja	363
7. Libia: od protestów bez przemocy do zewnętrznej interwencji zbrojnej.	374
8. Syria: od rewolucji niezbrojnej do niekończącej się wojny domowej . .	383
Zakończenie	395
Bibliografia	421
Indeks nazwisk	469